

ποιήσητε· μικρὸν τὸν ροῦν τῶν καταπλημμυρούντων ὑμᾶς δακρύων στήσατε. Ἐλαχίστην παρ' ὑμῶν ἐξαιτούμαι χάριν, βραχεῖαν ἀκρόασιν, ἵν' εἰς ὑμᾶς μὲν ὑπενθυμίσω, τοῖς δὲ λοιποῖς καταστήσω γνωστὴν, καὶ περ ἀσθενέστατα περιγράφων, ἐξ ὧσων ἐπὶ ἑπταετίαν αὐτόπτης ἐγενόμην, τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνδρός, ὃν σήμερον θρηνοῦμεν.

Νέος ἔτι τὴν ἡλικίαν, πολὺ νέος, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν γονέων καὶ πάντων τῶν γνωρισάντων αὐτὸν, παρεῖχε σφόδρα σημεῖα τοῦ φιλησούχου, τοῦ φιλοπόνου, τοῦ ἐπιεικτοῦ βίου, ὃν ἔμελλεν ὁ αἰοίδιμος μέχρις ἐσχάτων ν' ἀναύσῃ. Ἀπὸ πρῶτου ἔτι ἡλικίας ἢ σπουδῆ τῶν γραμμάτων τῶν πατρῶων ἀναστροφῶν αὐτοῦ μέλημα, ἢ μόνον αὐτοῦ εὐχάριστος ἀνασχολησῆς. Ἀδύνατον ἦν ν' ἀπαντήσῃ περὶ αὐτὸν ἀνευ βιβλίου ἀπὸ χείρος καὶ κατ' αὐτὰς τὰς πρῶτας τρεῖς ἡλικίας καὶ ἀναπαύσεώς του, οὐδέποτε δὲ ὁ κάλαμος ἐξέλειπε τῶν χεῖρῶν του. Διὰ τὴν καὶ γραφῆν, ἰδοὺ τὸ μέγιστον τοῦ βουήσου αὐτοῦ βίου! Πάσον δ' ἐγνωρίζε νὰ ἀποβῆται ἐκ τῆς μελέτης τῶν προγονικῶν ἀριστουργημάτων, ὧσων καὶ ἐκ τῶν συγχρόνων καὶ ὁποῖα λαμπρὰ μαθήματα ἐγνώριζε ν' ἀρύττει ἐκ βιβλίων, αὐτόπται τούτου μάρτυρες ἐσμεν ἡμεῖς· οἱ δὲ παυχρονίου ἀναστροφῆς κατιδόντες τὸ ὑγιὲς τῶν ἀρτίων καὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀλίγοι μὲν, ἀλλ' ἀληθεῖς θησαυροὶ, οὓς ὡς τελευταῖον κειμήλιον ἐγκαταλείπει ἡμῖν. Ναί! Κατέφλεγεν ἐκ παιδικῆς ἡλικίας τὸν ἀείμνηστον ὁ ἔρωσ τῶν γραμμάτων, ὁ ἐξοχος οὗτος πρὸς τὰς θυγατέρας τῆς Μνημοσύνης πόθος, ὅστις οὐδέποτε ἀναπαύεται, ἀλλ' αὐξάνει ἔτι μᾶλλον καθόσον σχετίζεται τις μετ' αὐτῶν, ζητῶν ν' ἀνυψώσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς αἰθερίας σφαίρας, καὶ ὅστις πλείστας ἀγνάς ψυχὰς τῷ τάφῳ προπέμψας ἐθυσίασεν εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ περιφανοῦς καὶ ὑψηλοῦ Πανθέου, ἔνθα ἐνουπάρχει ὁ ἀστερῶεις στέφανος δευτέρας τινὸς ἀθανασίας, τῆς ἀθανασίας τῆς ἐπιγείου, πρὸς ἣν ὁ δρόμος εἶναι περὶ οὐχ' ἦττον τοῦ πρὸς τὴν οὐρανίαν ἐκείνην ἀκανθώδης καὶ δύσβατος.

Εἰκοσαστῆς γενόμενος καὶ τοῦ ἐν τῷ ἰδίῳ χωρίῳ σχολείου ἀ-